

عنوان مقاله:

اهمیت ظرفیت آموزش مجازی در دوران پسا کرونا

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 40 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حامد جمال پور - آموزگار ابتدایی

فرشید مهری بابادی - آموزگار ابتدایی

ابوالفضل عسکری - آموزگار ابتدایی

سجاد گودرزی - دانشجو معلم آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

نوآوری های مختلف آموزشی در سال ۲۰۲۰ میلادی باعث شده است تا یادگیری از راه دور برای بیشتر مردم جهان پذیرفته شود. اما چالشی اساسی در این زمینه وجود دارد و آن هم « دسترسی به اینترنت » است. مشکلات گسترده ای از جمله نبود اینترنت در برخی از مناطق به ویژه روستاها و نیازهای مختلف اعضای خانواده برای استفاده از چنین فناوری هایی وجود دارد. با این حال، راه حل های متنوعی برای فراهم کردن امکانات و منابع لازم برای تحصیل و تکمیل دوره های آموزشی به دانش آموزان و دانشجویان و خانواده ها ارائه شده است. افزایش دسترسی و استفاده از منابع الکترونیکی از دیگر ویژگی های سال ۲۰۲۰ میلادی بود که در زمان کنونی می تواند به عنوان تلفیقی از تجربیات آموزش آنلاین مورد استفاده قرار گیرد. به نظر می رسد همه گیری کرونا همچنین تاثیر ماندگاری بر طراحی دروس گذاشته است. محدودیت های این بیماری فرصتی برای مدرسان فراهم کرده است تا با در نظر گرفتن راهکارهای جدید، مفاهیمی هدفمند را آموزش دهند. گرچه شیوه های جدید آموزش با ظهور کرونا عجولانه و به اجبار انجام شد اما چنین تجربه ای فرصتی نادر برای تجدید نظر در روش های آموزشی بود؛ روش هایی که بتوانند بهترین شیوه یادگیری را به شکل آنلاین فراهم کنند. اختلاف بیشتر در یادگیری و آموزش تا جایی ادامه خواهد داشت که اهمیت « حضور در کلاس » که به عنوان استاندارد مشخص در آموزش های معتبر شناخته می شود، مورد تردید قرار بگیرد. کنفرانس های طولانی آنلاین به ندرت از نظر آموزشی ضروری هستند و با اصول روانشناسی یادگیری افراد مطابقت ندارند. تعامل برای یادگیری مهم است اما تعاملات اجباری در میان دانشجویان انگیزشی و مفید نخواهد بود. در حالی که در دهه های گذشته مرز نامحسوسی بین آموزش سنتی و از راه دور وجود داشته اما همه گیری کرونا سرعت بیشتری به از بین رفتن این مرز بخشیده است. شیوه آموزش از راه دور بیشتر از حضور در کلاس و آموزش جمعی عادی شده است و این موضوع به دلیل زیرساخت های پیشرفته و توسعه یافته ای است که به افراد اجازه می دهد تا از طریق سیستم های مختلف یاد بگیرند. اما موضوع جالب توجه این است که بهترین روش های یادگیری به شکل یک راهنما در شیوه های جدید آموزشی مورد استفاده قرار می گیرند. روش هایی که به دلیل تغییر آموزش به یادگیری مجازی ایجاد شده اند. با این حال به نظر می رسد آموزش از طریق شیوه های مختلف ارتباطی همچنان به عنوان مسیری از یادگیری باقی بماند و در اختیار دانش آموزان سنین ۱۴ یا ۱۵ ساله قرار داشته باشد. آموزش آنلاین دیگر ملزم به رعایت روش های سنتی نخواهد بود، زیرا معلمان می توانند از منوی گزینه های ارائه آموزش، شیوه های متفاوت آموزشی را به کار گیرند؛ ترکیبی که در گذشته و توسط مربیان آنلاین پیشین پشتیبانی شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش آنلاین، یادگیری، کلاس، منابع الکترونیک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1721884>

